

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCXXXII. ad annum CCCCLI.

Parisiis, 1644

VII. Vt qui ab haereticis baptizati sunt, sola sancti Spiritus inuocatione
firmentur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14584

ad viros suos nolunt, impiæ habendæ sunt, ita illæ, quæ in affectum initum ex Deo redeunt, merito sunt laudandæ.

V.

De his autem Christianis, qui inter eos, a quibus fuerant captiuati, immolatitiis cibis asseruntur esse polluti, consultationi caritatis tuæ hoc etiam respondendum esse credidimus; vt pœnitentiæ satisfactione purgentur, quæ non tam temporis longitudine, quam cordis compunctione pensanda est. Et siue hoc terror extorserit, siue famæ suaserit, non dubitetur abolendum, cum huiusmodi cibus, pro metu aut indigentia, non pro religionis veneratione sit sumptus.

VI.

His vero, de quibus dilectio tua similiter nos credit consulendos, qui ad iterandum baptismum vel metu coacti sunt, vel errore traducti, & nunc se contra catholicæ fidei sacramentum egisse cognoscunt, ea custodienda est moderatio, qua in societatem nostram non nisi per pœnitentiæ remedium, & per impositionem episcopalis manus, communionis recipiant unitatem; tempora pœnitutinis, habita moderatione, tuo constitente iudicio, ^{26. q. 7.} Tempora pœnitutinis. prout conuersorum animos perspexeris esse deuotos, pariter etiam habens senilis ætatis intuitum, & periculorum quorumque aut ægritudinis respiciens necessitates, in quibus si quis ita grauiter urgetur, vt dum adhuc pœnitet, de salute ipsius desperetur, oportet ei per sacerdotalem sollicitudinem communionis gratia subueniri.

VII.

Nam hi qui baptismum ab hereticis acceperunt, cum baptizati antea non fuissent, sola inuocatione Spiritus sancti per impositionem manuum confirmandi sunt, quia formam tantum baptismi sine sanctificationis virtute sumpserunt. Et hanc regulam (vt scitis) seruandam omnibus ecclesiis prædicamus, vt lauacrum semel initum nulla iteratione violetur, dicente Apostolo: *Vnus Dominus, una fides, unum baptisma.* Cuius ablutio nulla iteratione temeranda est, sed (vt diximus) sola sanctificatio Spiritus sancti inuocanda est: vt quod ab hereticis nemo accipit, a catholicis sacerdotibus consequatur. Hanc autem epistolam nostram quam ad consultationem tuæ fraterni-

tatis emisimus, ad omnes fratres & comprouinciales tuos episcopos facies peruenire, vt in omnium obseruantia data profit auctoritas. Data duodecimo Kalendarum Aprilium, Maiorano Augusto primum consule.

EPISTOLA LXXX.

LEONIS PAPÆ I.

AD VΝIVERSOS EPISCOPOS PER CAMPANIAM,
SAMNIVM, ET PICENVM CONSTITVTOS.

Reprehendit quosdam episcopos, qui baptismum extra diem Paschatis & Pentecostes conferebant, prohibetque peccata a confitentibus publice recitari.

Leo uniuersis episcopis per Campaniam, Samnum & Picenum constitutis.

Anno Christi 461. qui
fuit annus
pontificatus S. Leo-
nis 21. scri-
pta fuit haec
epistola.

MAGNA indignatione commoueor, & multo dolore contristor, quod quosdam ex vobis comperi ita esse apostolicæ traditionis oblitos, & studio sui erroris intentos, vt præter Paschæ festum, cui sola Pentecostes solennitas comparatur, audeant sibimet, non aliqua humanæ infirmitatis necessitate cogente, sed sola indisciplinati arbitrii libertate, ius baptismatis vindicare, & in natalibus martyrum, quorum finis aliter honorandus est quam dies dominicæ passionis, regenerationis celebrare mysteria, ac sine vllis spiritualium eruditionibus præparationum, ita rudibus & imperitis tradere sacramentum, vt circa renouandos nihil doctrina ecclesiastica, nihil in exorcismis impositio manuum, nihil ipsa ieunia, quibus vetus homo destruitur, operentur, neque in tanto mysterio salutis humanæ vlla eius diei habeatur exceptio, quo ipsum dominum est conditum renascentibus. Admonemus igitur, & non sine periculo status eorum, qui hoc faciunt, protestamur, vt ab hac præsumptione cffetur, & summam hanc potissimumque Deigratiā non nisi in paschali & Pentecostes die desiderantibus & creditibus conferatis: manente quolibet tempore grauium necessitatum, ac periculorum consideratione, secundum quam oporteat subuenire, ne conditione mortali coarctata infirmitas nefaria liberatione fraudetur, cum seruata (sicut prælocuti